

فصل هفتم - اوقات فراغت

انواع بازی های گروهی

بازی های محلی استان مازندران

بازیهای محلی

آغوزکا یا گردو بازی:

بازیکنان گردو ها را دو به دو روی یکدیگر چیده و هر یک به نوبت با گردویی به نام کل یا تیره (گردوی بزرگ تر) به گردوها می زنند. اگر نفر اول به گردو ها زد و آنها را انداخت فعلا " برنده محسوب می شود و بقیه بازیکنان باید به تیره او بزنند هر کسی موفق شد صاحب همه گردوها می شود در غیر این صورت نفر اول همه گردوها را جمع می کند.

چلیک مارکا:

بازیکنان به دو گروه تقسیم می شوند. برای بازی دو تکه چوب یا چلیک و و چوب

بزرگ یا مارکا نیاز دارند. ابتدا گروه اول، چوب کوچک را روی گودالی قرار می دهند سپس با چوب بزرگ به زیر چوب کوچک کی زنند و آن را به طرف بالا پرت می کنند. چوب هر یک از بازیکنان که مسافت بیشتری را طی کند، آن گروه برنده می شود افراد بازنده باید به برندگان سواری بدهند.

رزین کا:

رزین وسیله چوبی به شکل Y است که تکه نوار لاستیکی به دو سر انتهای چوب بسته می شود. بازیکن با گذاشتن سنگ لای لاستیک و کشیدن آن به طرف عقب سنگ را پرتاب می کند و گنجشک شکار می کند.

ریسمان بازی:

از بازی های نمایشی سنتی مازندران به ویژه در غرب استان، ریسمان بازی است. این بازی غالباً " در مراسم عروسی برگزار می شد. ریسمان بازان دو نفر هستند یک نفر به عنوان بند باز بالای طناب راه می رود و دیگری به نام شیطانک در پایین می ایستد. بند باز بالای طناب با گذاشتن مجمع روی سر یا سوار شدن روی دوچرخه روی طناب راه می رود و شیطانک نیز در پایین با درآوردن شکلک و حرکات خنده آور تماشاچیان را سرگرم می کند بعد از پایان نمایش شیطانک در بین تماشاچیان می چرخد و پول و شیرینی جمع می کند از صاحب خانه نیز پول و شیرینی می گیرند.

کشتی لوچو:

کشتی لوچو از کشتی های محلی استان مازندران است و در گذشته در مراسم عروسی اجرا می شد. اما امروزه در بعضی از نقاط استان این کشتی همه ساله در تابستان بعد از وجین شالی، هنگام فراغت کار روستاییان ، انجام می شود. در ایام دیگر مانند اعیاد مذهبی و ملی نیز کشتی لوچو برگزار می شود و جایزه برنده یک راس گاو است که توسط اهالی خریداری می شود.

برای مسابقه دو نفر از کشتی گیران با تجربه به عنوان داور انتخاب می شوند در این کشتی هر گونه ضربه زدن به بدن یا سر حریف، گرفتن انگشت دست ، سرچنگک و ضربه زدن به کتف و گرفتن گوش، خطا محسوب می شود. کشتی گیری که در این دو هفته تمامس حریفان را شکست دهد، برنده مسابقه است. در طول برگزاری مسابقه ساز و دهل نیز نواخته می شود تا شور و هیجان بیشتری به مسابقه بدهد.

گاو جنگی:

از دیگر سرگرمی های دیرپا، مراسم گاو جنگی در روستای شیر کلا شهرستان نور است که به زبان محلی تشک جنگی نامیده می شود. این مسابقه هر سال و یک هفته بعد از اتمام کشتی لوچو در اوایل مرداد ماه به مدت ۱۰ روز برگزار می شود. قبل از انجام مسابقه از اهالی محل مبلغی پول بابت هزینه های ضروری جمع آوری می شود. چند روز پیش از مسابقه از طریق نامه تاریخ برگزاری مسابقه به اطلاع اهالی روستاها و شهرها و حتی استان های همجوار رسانده می شود. هزینه نگه داری مهمانان در روستا و کرایه از پول جمع آوری شده پرداخت می شود.

« سوچلا» یا شکار به روش سنتی در آب بندان:

یکی از راه های درآمد روستاهای مرکزی مازندران شکار پرند به روش سنتی در آب

بندان به هنگام کم آبی است. اواسط پاییز پرندگان مانند قو، غاز، چنگر، انواع مرغابی و... از نقاط سردسیر به سواحل دریای مازندران که دارای آب و هوای معتدل است، مهاجرت می کنند و بیشتر در آب بندان ها که به علت کشت شالی، محل مناسبی برای تغذیه پرندگان است، ساکن می شوند. این شکار از اوایل پاییز هر سال تا ۱۵ اسفند در شب های تاریک بدون تیراندازی با وسایل شکار سنتی و رعایت مقررات محلی انجام می شود. در این مدت آب بندان قرق و تیر اندازی در فاصله ۵۰۰ متری اطراف آن ممنوع می شود. این نوع شکار توسط تور و بیشتر در روستاهای گل نشین، سیدمحل، زرین کلا، لاریم و مشک آباد در مسیر جاده ساری - بابلسر از طریق جاده خزر آباد انجام می شود.

صید سنتی به روش « روز دما: »

شکار به روز روز دما معمولاً در اواخر مهرماه با مهاجرت پرندگان وحشی به آبگیرها در روز انجام می شود. برای این کار چند روز قبل از مهاجرت پرندگان وحشی، اردک ها تربیت شده را در محل صید نگه داری می کنند تا به محیط اطراف عادت کنند. سپس در محل مورد نظر گودالی به مساحت حدود ۲۰ متر مربع حفر می کنند. روی گودال توری به صورت عمود قرار می دهند که به نخ بسته شده است. سر دیگر نخ را صیاد به دست می گیرد با ورود پرندگان وحشی به منطقه اردک های ترتیب شده به جمع پرندگان وحشی می پیوندند و آنها را به طرف گودال می کشانند. سپس صیاد نخ را می کشد و تور روی گودال می افتد و پرندگان به دام می افتند.